

можливих загроз для системи. В подальшому необхідно модифікувати та додавати нові правила та критерії, оскільки щодня з'являються нові методи та способи доступу зловмисниками до особистої інформації мешканців “розумного” дому. Пріоритетним завданням є розробка автономної експертної системи, яка могла б без взаємодії із користувачем виявляти та знешкоджувати загрози.

Список використаної літератури:

1. Fránik M. *Serious flaws found in multiple smart home hubs: Is your device among them?* [Електронний ресурс] / M. Fránik, M. Čermák. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.welivesecurity.com/2020/04/22/serious-flaws-smart-home-hubs-is-your-device-among-them/>.
2. Denning T. *Computer Security and the Modern Home* [Електронний ресурс] / T. Denning, T. Kohno, H. Levy // *Communications of the ACM* – Режим доступу до ресурсу: <https://cacm.acm.org/magazines/2013/1/158768-computer-security-and-the-modern-home/fulltext>.
3. Peter J. *Principles of Expert Systems* / J. Peter, L. van der Gaag, L. van der Gaag. – Amsterdam: Addison-Wesley, 1991. – 412 с.
4. Kozhakhmet, G. Bortsova, A. Inoue, L. Atymtayeva. *Expert System for Security Audit Using Fuzzy Logic*, Kazakh-British Technical University, Tole bi st., 59, Almaty, Kazakhstan. MAICS, 2012 (material of conference).

УДК 004.01

Гораш І.А., студентка 4 курсу спеціальності
«Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»
Січко Т.В., к.т.н., доцент кафедри комп'ютерних
наук та інформаційних технологій

СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ ОРГАНІЗАЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ ДОНЕЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА)

Донецький національний університет імені Василя Стуса

Системний аналіз організації – науковий метод, який являє собою послідовність дій з установаження структурних зв'язків між елементами досліджуваної системи, спираючись на комплекс загальнонаукових, експериментальних, природничо-наукових, статистичних, математичних методів [1]. Будь-яка організація, незалежно від її конкретного призначення, може описуватися багатьма параметрами, основними з яких є: визначення цілей організації, структура організації, правова база, особливості функціонування організації, культура організації, характеристика внутрішнього середовища та зовнішнього [2].

Використовуючи системний підхід, розглянемо систему «Донецький національний університет імені Василя Стуса».

Проведення якісного та конкурентоспроможного освітнього процесу – це головна ціль системи. Додатковими цілями системи «Донецький національний університет імені Василя Стуса» [3] є:

- провадження освітньої діяльності на високому рівні, що забезпечить здобуття вищої освіти за певною спеціальністю;
- провадження наукової діяльності, завдяки проведенню наукових досліджень і використанні набутих знань;
- участь у забезпеченні державного розвитку через формування людського капіталу;
- формування особистості професіонала, інтелектуального, інформованого, інноваційного, інтегрованого у суспільство;
- диверсифікування освітніх програм за змістом, форматом та цільовою аудиторією;
- формування гнучких практико-орієнтовані освітні програми, зміст яких відповідає запитам громади і світу;
- забезпечення ефективної діяльності Університету та розвитку його матеріальної бази;
- створення сприятливих умови та забезпечення гарантії дотримання належних умов для усіх осіб, залучених до роботи з молоддю.

У структурі системи «Університет» виділяємо наступні підсистеми: ректорат; 7 факультетів; кафедри; філія «Бізнес-інноваційний центр «ДонНУ-Поділля»; магістратура, аспірантура, докторантура, 13 відділів; Наукова бібліотека; Науково-дослідна частина; центр адміністративно-господарських послуг; навчально-виробнича база «Сокіл»; навчально-практична лабораторія «Спортивний клуб».

Пропонується побудувати спрощену модель організації як відкритої системи. На вхід системи поступає: інформація, капітал, людські ресурси, абітурієнти, а на виході – готова продукція, серед якої: послуги, прибуток, фахівці [4].

До основних підсистем системи «Донецький національний університет імені Василя Стуса» відносяться факультети та кафедри. Розглянемо учасників даного процесу. Керівником є ректор. Головні рішення приймають проректори (в Університеті – 4 ос.), декани факультетів (в Університеті – 7 ос.), завідувачі кафедр (в Університеті – 35 ос.), начальники відділів. Відповідно виконавцями постають: працівники професорсько-викладацького складу, лаборанти та інші працівники.

Для того щоб досягнути поставленні цілі необхідно використати різні методи та засоби управління, зокрема: запровадити новітні методи викладацької діяльності, запропонувати послуги, які відповідатимуть сучасним запитам, відкрити нові спеціальності або вдосконалити наявні, максимально запровадити використання новітніх технологій, але найголовніше, впровадити та підтримувати ефективне керування усіма цими процесами.

Проаналізувавши дані системи «Донецький національний університет імені Василя Стуса», можна дійти наступних висновків: Університет має важливі та необхідні для суспільства цілі, але у їх досягненні варто враховувати усі перешкоди та вивчати їх особливості. Для досягнення поставленої мети необхідно розуміти особливості системи та прагнути до постійного вдосконалення. Але, найголовніше, необхідно періодично проводити системний аналіз організації, для перевірки відповідності планів та реального їх виконання.

Список використаної літератури

1. Січко Т. В., Рибак І.І. Системний підхід до аналізу організаційних структур. Вісник Хмельницького національного університету. Технічні науки, №4, 2020., С. 70-74.
2. Січко Т. В., Анісімова О. М. Системний аналіз інформаційних процесів: методичні вказівки до лабораторних занять з дисципліни для студентів спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». Вінниця, ДонНУ імені Василя Стуса, 2019. 138 с.
3. Статут Донецького національного університету імені Василя Стуса: статут / Р.Ф. Гринюк. Вінниця: 2017. 50 с.
4. Системний аналіз інформаційних процесів: навч. посіб. / В. М. Варенко, І. В. Братусь, В. С. Дорошенко, Ю. Б. Смольніков, В. О. Юрченко. К.: Університет «Україна», 2013. 203 с.

УДК 004.04

Гук-Сатайкін О.І., студент 1 курсу
магістратури спеціальності 122
«Комп'ютерні науки»
Бабаков Р.М., доцент кафедри
комп'ютерних наук та інформаційних
технологій

ЗАСОБИ ПРИКЛАДНОГО АНАЛІЗУ БІБЛІОГРАФІЧНИХ ДАНИХ

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

Бібліографічна база даних – електронна система, в якій розміщують, зберігають і обмінюють інформацію, а також дають дозвіл науковцям та людям деяких інших професій створювати і повторно використовувати бібліографічні посилання.

Бібліографічна інформація – це інформація про джерела інформації, що служить їх заміником в різних інформаційних процесах і дозволяє їх однозначно ідентифікувати. Бібліографічна інформація має роль посередника між інформаційними ресурсами і споживачем. Бібліографічна інформація має вигляд сукупності інформаційних записів, кожен з яких в свою чергу є незалежним інформаційним ресурсом.